

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 року № 5076-VI в редакції від 03 липня 2020 року зі змінами і доповненнями. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. ст.282.
2. Правила адвокатської етики від 09.06.2017 року в редакції від 26 січня 2019 року зі змінами і доповненнями.
3. Постанова Європейського суду з прав людини від 24.02.1994 року Серія А № 285-А: Касадо Кока проти Іспанії
4. Постанова Європейського суду з прав людини від 27.06.2017 року № 48427/09, ECHR 2017: Лекавічієне проти Литви
5. Логінова С. М. Адвокатська таємниця: історико-правовий підхід. Право України. 2001. № 3. С. 111-115.
6. Таварткіладзе Н. М. До питання про поняття адвокатської етики. Актуальні проблеми держави та права: зб. наук. пр. Одеса, 1999. Вип. 6. Ч. 1. С. 303-308.

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», професор ***Косюта Михайло Васильович***

Шевченко Є.Д.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АДВОКАТСЬКА ЕТИКА В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Адвокатура – один із важливих інститутів демократичного суспільства, який нині наділений великою повагою серед українців, оскільки виконує одну зі значних соціальних функцій захист прав та і свобод людини. Феноменальна значущість функціонального навантаження цього інституту зобов'язує правозахисників дотримуватися високих етичних стандартів поведінки.

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» передбачає виконання Правил адвокатської етики, що є одним з головних фахових обов'язків адвоката.[1] У першу чергу Правила адвокатської етики ставлять собі за мету уніфікувати традиції й практику української адвокатури в галузі тлумачення норм адвокатської етики, зокрема загальновизнані деонтологічні норми та правила, прийняті міжнародним адвокатським об'єднанням. Не можна оминати увагою окремий і не менш важливий міжнародний акт в

цій сфері, який в жовтні 1988 року ратифікувала Україна, а саме Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Товариства.

Адвокатська етика покликана забезпечити виконання адвокатом найкращим чином свої обов'язків у процесі захисту прав та інтересів клієнтів як осіб, що звернулися до нього за допомогою, а Правила адвокатської етики покликані регулювати роботу адвоката при втіленні своїх повноважень [2].

За останнє десятиліття представники юридичної спільноти стали активніше брати участь в різних телевізійних проектах як експерти, підтримувати Інтернет — блоги, сторінки Instagram, Facebook, Twitter, канали Youtube з порадами, рекомендаціями та своїм баченням розв'язання правових проблем звернених та доступних для значного кола осіб. Водночас адвокатам слід бути обачними при використанні мереж Інтернету та уникнути непрофесійної чи неетичної поведінки [3]. Таке застосування мусить відповідати таким принципам: незалежність, професіоналізм, відповідальність, правдивість, стриманість й коректність, гідність, запобігання проявам дискримінації, толерантність та терпимість, корпоративність та підтримки впевненості громадськості, конфіденційність.

Правозахисники при реалізації своїх повноважень мають втілювати норми Правил адвокатської етики щодо додержання адвокатської етики при використанні мережі Інтернет. Зокрема, згідно зі ст. 57 цих правил адвокат може розміщувати, коментувати лише інформацію, використання якої не шкодить авторитету адвокатів та адвокатури в цілому.[4] Адвокатам слід перевірити, чи обраний ними метод контактування є доцільним для отримання бажаного результату. Відповідно до ст. 58 Правил, захиснику під час комунікації в мережах, включаючи розміщення коментарів та змісту, варто зважати на наслідки такого спілкування для професійної незалежності правники в майбутньому під час здійснення адвокатської діяльності, а також не забувати про обмеження, які накладені на адвокатську діяльність з точки зору повноти та сприйняття інформації, забезпечення її конфіденційності та збереження [4].

Адвокати в Інтернеті мають дотримуватися високоякісних стандартів доброчесності та розуміти про наслідки їх недотримання для своєї професійної репутації та адвокатури загалом. Його висловлювання не повинні містити жодної агресії чи ворожості, а навпаки бути відповідальними, перевіреними та не вводити в оману. Крім того доцільно зазначити ст. 60 Правил адвокатської етики, а саме те, що адвокат в Інтернет мережах зобов'язаний спілкуватися з пошаною, прийняттям і коректністю, розуміючи різноманітність культур світу, форми самовираження та засоби вираження людської індивідуальності [4]. Правозахиснику не слід робити заяви від імені адвокатської спільноти та висловлювати власні погляди за її загальною думку, а також зважати, чи відповідають його дії в соціальних мережах іміджу та статусу адвоката.

На жаль, аналіз мережі показує часті випадки порушення вищезазначених приписів з точки зору некоректності, нестриманості, нечесності. Поширені також епізоди жорстокої поведінки та агресивності в Інтернеті. Порушення правил поведінки є дисциплінарним проступком адвоката та підставою для притягнення до дисциплінарної відповідальності. На даний час, що особливо важливо усунути можливості суб'єктивного розгляду уповноваженим органом дисциплінарного провадження проти адвокатів шляхом всебічного, розширеного та обґрунтованого регулювання положень закону щодо додержання правової етики при користуванні Інтернетом [5].

Важливість соціальних мереж сьогодні є заниженим робочим інструментом у діяльності правника. Кожен соціально активний адвокат повинен усвідомлювати свою роль і значення однієї публічної заяви про будь-яку подію на складання думки про інститут адвокатури, а також думку суспільства в цілому. Тому щоденно, усіма рішеннями, думками адвокату необхідно збалансовувати, залишатися доброзичливими й кваліфікованими, на чийй сторінці та яким би вихром емоцій, обурення, незгоди ми не були б переповненими.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05 липня 2012р. № 5076-VI [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>

2. Барщевский М. Ю. Адвокатская этика. 2-е изд., испр. М. : Профобразование, 2000. 312 с.

3. Храпенко О.О. Дотримання Правил адвокатської етики на телебаченні та в Інтернеті. Вісник Одеської адвокатури Спеціальний випуск «Адвокатська етика». 2019. 53-55.

4. Правила адвокатської етики, затверджені звітно-виборним з'їздом адвокатів України 9 червня 2017 року: [Електронний ресурс]. Верховна Рада України. Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001891-17#Text>

5. Бойко Г.В. Деякі проблемні питання застосування дисциплінарною палатою Правил адвокатської етики при використанні адвокатом мережі Інтернет. Вісник Одеської адвокатури. Спеціальний випуск «Адвокатська етика». 2019. С. 14-16.

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» ***Владишевська Вікторія Вікторівна***